A NOSA TERRA

PERIÓDICO GALEGO SEMANAL

ANO XIII • 18 DE OUTUBRO • 1990

Nº 449 • APDO. 1371 (VIGO) • 100 PTA.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA - SANTIAGO - DE

Pública Diarios

OS NARCOTRAFICANTES GALEGOS ESTÁN CONECTADOS COA MÁFIA POLICIAL

OS LADRÓNS ATRÁS DOS QUE ROUBAN

Parte dos alixos de droga incautados son postos outra vez no mercado debido á relación existente entre a chamada *máfia policial* e os narcotraficantes galegos. Tres novos detidos súmanse aos encausados na *Operación Nécora*, que perde bastante empuxe debido á *amnésia* temporal que sofre o arrepentido Portabales, producida, dise, polo brillo de cinco millóns de pesetas.

Xuício de Gardas Civís acusados de contrabando. ANXO IGLÉSIAS

Unha orde da Xunta consagra a repovoación con eucaliptos

A *Campaña para o Fomento da Producción Forestal*, promovida pola Conselleria de Agricultura, extenderá ainda máis a superfície total de pino e o eucalipto que xa ocupan 550.000 e 250.000 hectáreas respectivamente. A redación da orde ten a ambiguedade precisa para poder subvencionar por xunto *espécies autóctonas ou asimiladas*

(Páx. 7)

Mohamed Safa: 'Por desgrácia os palestinos non somos kuwaities'

Os paises ocidentais nunca mandaron un soldado, un barco, un avión para liberar Palestina ocupada. O doctor Mohamed Safa, palestino da Cisxordánia que reside na Galiza desde hai quince anos, pregunta nesta entrevista que pode pensar un home expulsado da sua terra coma el do despregue de forzas que bloquean a entrada do golfo Pérsico en resposta á ocupación de Kuwait.

(Páx. 12-13)

España compra barato na liquidación das empresas públicas arxentinas

Cinco séculos despois da chegada de Colón a este continente, parece que os españois da era de Felipe González están dispostos a repetir, na sua versión moderna, a epopeia do '92. A xente di aqui que a compra dos teléfonos e dos avións converteunos nos conquistadores de fins do século XX.

(Páx. 14-15)

Clangor: unha bomba contra civís e contra o próprio EGPGC

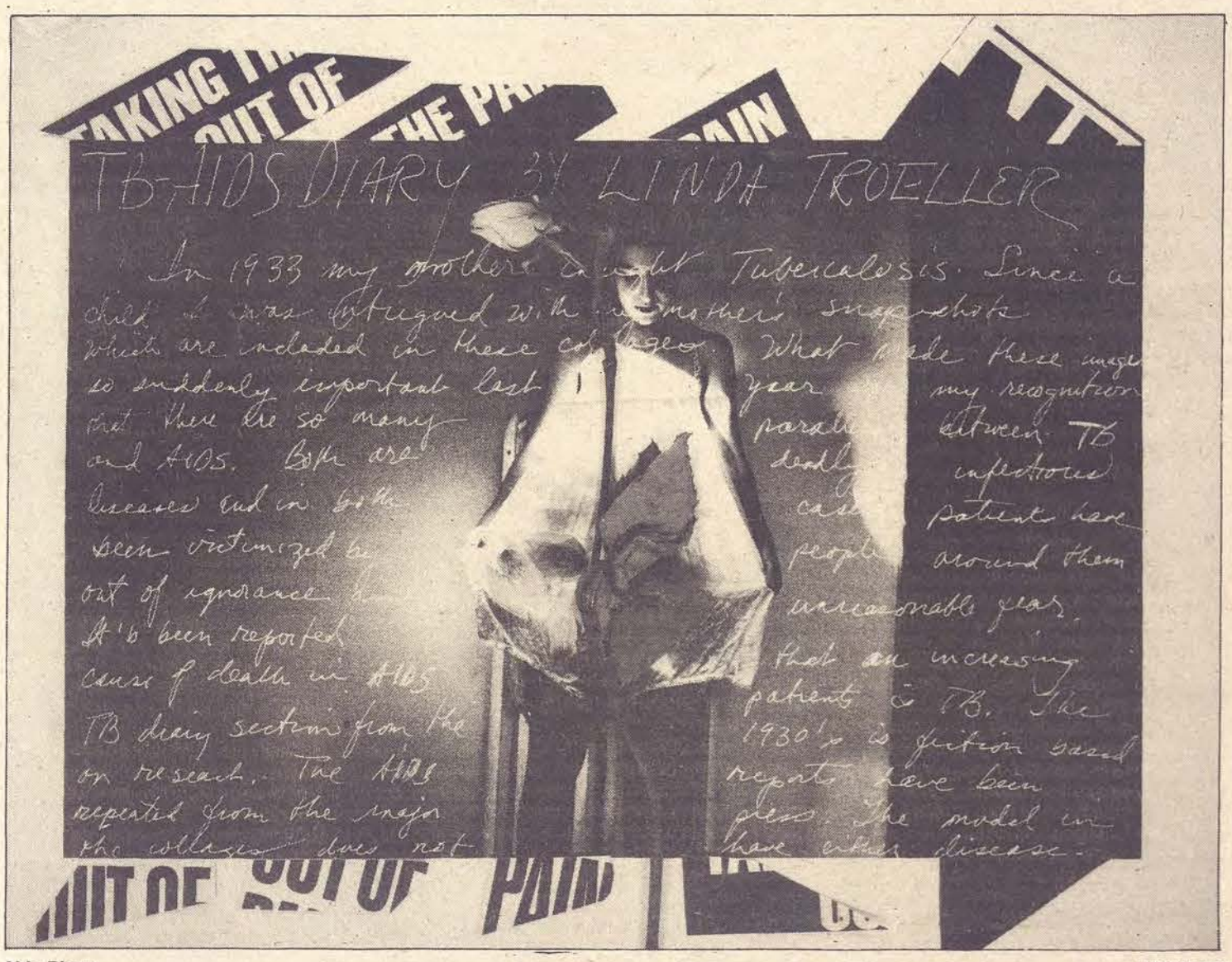
Se o atentado de Irixoa no que resultou morto un garda civil supuxo un salto cualitativo nas accións do "Exército Guerrilheiro do Povo Galego Ceive", desencadeando mesmo un proceso de división interna, os atentados levados a cabo o Venres dia 12 van marcar a organización armada: produciuse a primeira vítima civil e tiveron dous primeiros mortos.

(Páx. 5)

A NOSA TERRA

ANO XIII • 18 DE OUTUBRO • 1990 — Nº 449 • APDO. 1371 (VIGO)

IDEAS

Aids Diary. LINDA TROELLER

IV FOTOBIENAL DOCUMENTALISMO SOCIAL CONTEMPORÁNEO

X.C.

Curante todo o mes de Novembro a cidade de Vigo voltará a receber unha das máis importantes manifestacións no campo da fotografia e a imaxe. A IV Fotobienal, que organiza o Concello de Vigo e coordena o Centro de Estudos Fotográficos, apodérase da meirande parte dos marcos de exposición da cidade para aportar cinco distintas visións da fotografia coa preséncia de máis de cuarenta fotógrafos. No percorrido temático que os organizadores van sinalando cada dous anos, esta edición vai centrar a sua atención do *Documentalismo social contemporáneo*, para o que se conta coa preséncia de catorce fotógrafos ingleses, americanos e canadienses e a do galego Xurxo Lobato. Na nómina desta mostra estarán Carole Conde, Karl Beveridge, W. Chrisenberry, W. Eggleston, Nan Goldin, Jim Goldberg, John Phafl, Martha Rosler, Allan Sekula, Linda Troeller, David A. Bayle, John Davies, Karen Knorr, Martin Parr e Mitra Tabrizian. O documentalismo, confundido ás veces nas suas fronteiras de xénero co fotoxornalismo distánciase deste na posibilidade de facer unha reflexión máis crítica sobre o obxecto de atención. Fotografia en xeral crítica, o seu contido informativo non está apreixado no, ás veces, estreito corpiño da información, ben sexa pola imediatez da instantánea, ben na pexa ideolóxica do meio de comunicación. As fotos, normalmente seriadas e formando un conxunto, teñen unha leitura de conxunto, e precisamente para axudar á comprensión deste importante fenómeno fotográfico, están organizadas tanto as conferéncias como as proxeccións, xa habituais na Fotobienal.

A preséncia de fotógrafos como Sekula, Bayle, Rosler ou Vari Caramés, e de especialistas como Rhonda Wilson, Margarita Ledo ou Christian Caoujolle entre outros completan a primeira semana de actividades.

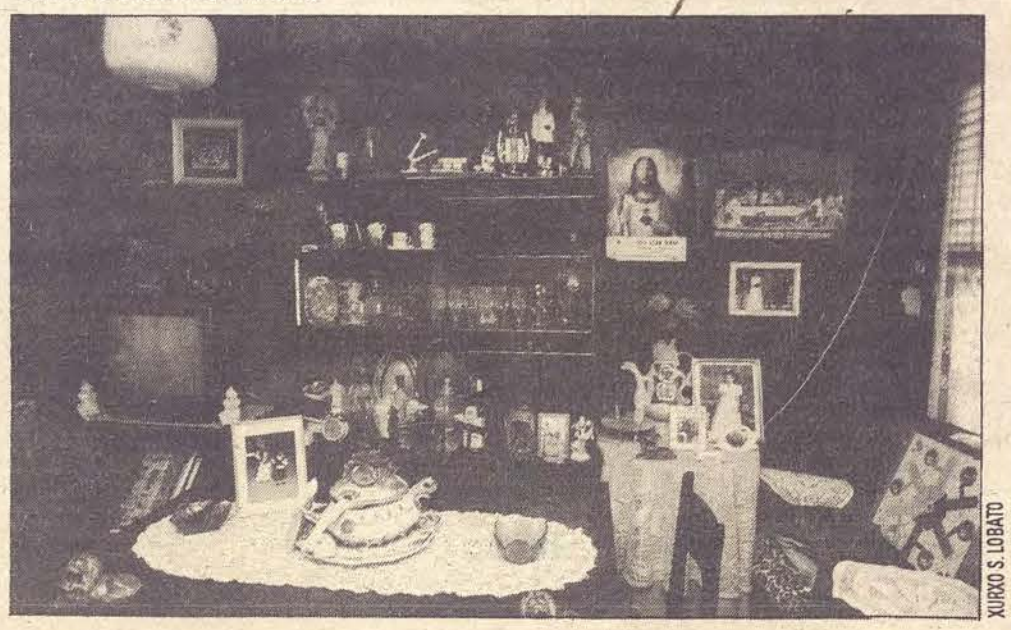
As outras áreas atendidas na IV Fotobienal van signadas nos epígrafes. "Vigovisións" é a mostra da ollada de diferentes fotógrafos do mundo e da Galiza na sua visión da cidade. Desta volta o italiano Gabriele Basilico, os norte-americanos William Eggleston e Les Krims, o galego Pepe Galovart, o alemán Wilmar Koenig e o inglés Paul Reas.

Na "Colección Concello de Vigo" estará recollida unha mostra do fondo fotográfico adquirido polo axuntamento olívico nestes anos, con orixinais de Alvarez Bravo, América Sánchez, Les Krims, Manuel Vilariño, Javier Vallhonrat, Sebastião Salgado,...

"Home e Sociedade" é unha reflexión sobre este tema específico realizado polos fotógrafos galegos Vari Caramés, Xulio Correa e Manuel G. Vicente.

Para finalizar, unha constante importante na reivindicación da memória gráfica da Galiza: a fotografia histórica. A nómina atendida desta volta é extensa, e co título "En Galiza nos 50" recóllese a obra da que poderia chamarse xeneración das agrupacións fotográficas: Francisco Cabello, Juan Manuel Castuera, Jaime Cid, Benedicto Conde, Diaz del Rio, Carlos Espinosa, Raniero Fernández, Manuel Ferrol, Garcia Ferrer, Manuel López Vila, Francisco Losada, Mario Pérez, Antonio regueiro, Luis Rueda, Ángel Ruiz, Schmidt de las Heras, Dionisio Tasende, Veiga Roel, J.J. Vivancos, Francisco Ximénez e Luis Zamora.

Até o 30 de Novembro a fotografia adónase de Galiza facendo eixo en Vigo. A Fotobienal abriu xa hai 8 anos paso a unha meirande apreciación da fotografia como arte de vangarda. □

XURXO S. LOBATO

TRES EN RAIA

NOXO

XOSÉ ANTÓNIO GACIÑO

Cando escrebo, a policía española ven de incautar o alixo de cocaína máis importante da sua história (mil douscentos quilos), que, de todas maneiras, seguirá a significar só unha pequena parte do imenso negócio das drogas proibidas, con detencións, na maior parte dos casos, de traficantes de segunda ou de terceira ringleira, simples grilóns dunha potente cadea que remata en circos de poder.

Casualmente, no mesmo día (o pasado Martes), o secretário de Estado de Facenda, José Borrell, recoñecia ante unha comisión parlamentária que o seu departamento descoñece quen son os titulares de tres millóns de conta bancárias secretas, que, loxicamente, serven para acoller diñeiro negro, procedente de actividades ilícitas (o narcotráfico, por exemplo). E sobre esa gravidade da ignorância administrativa en relación con tantos millóns (quizais billóns) clandestinos, outra gravidade denunciada por alguns meios de comunicación: hai bancos que teñen distribuídas circulares entre as suas sucursais, nas que explican os trucos para ocultar a identidade dos titulares desas contas secretas sen que se note moito.

Descoñezo —hai que admitir que o Ministério de Facenda non é o único ignorante— se hai algun presidente ou director de banco que milite nalgunha asociación contra a droga, pero seguro que nengun deles se atreve nestes momentos a defender en público unha actividade tan siniestra como a do narcotráfico, que, sen embargo, ten unha participación importante no volume do seu negócio. O banqueiro só conta o diñeiro —branco ou negro: o importante é que cace capitais— e non ten por que pararse na sua suxa orixe.

O fio condutor que vai desde a sórdida morte por sobredose até o reparto de dividendos dun grande banco — sempre con enormes beneficios, por moita crise que haxa— pode resultar misterioso e fascinante. Nalguns casos, pode ser, sinxelamente, un feroz exercício de cinismo. (Para rematar, afirmo rotundamente que non son partidário da violéncia, agás no caso de defensa própria, e que estou convencido de que, no actual marco institucional, é posíbel loitar, coas armas da razón e do convencimento, por calquer obxectivo político que un se propoña. Dígoo para defenderme *a priori* dos simplistas aos que se lle podería ocorrer calificar de apoloxía do terrorismo a expresión do meu noxo pola dobre moral dos que negócian e sacan tallada da saúde humana). □

VOLVER AO REGO

Coa implantación de tres novos canais a oferta de televisión vóltase máis discriminatória cara ao galego. Cinco cadeas frenta a unha, nun panorama que xa se asemella ao dos diários, dez contra ningun.

Deberian de facer algun pronunciamento sobre isto as institucións, os pardidários do *bilinguismo equilibrado*, a Agli, etc.

Unha história de discriminación, coarenta anos de siléncio, dez de migallas e ainda din surprenderse da falta de conciéncia dos galegos. O que temos é moito aguante. □

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE SANTIAGO